

GYULAFEHÉRVÁRI HIRLAP

Előfizetési árak:

Egész évre 4 frt, félévre 2 frt, negyedévre 1 frt. Egyes szám ára 8 kr.

Megjelenik minden héten egyszer: Csütörtökön.

Feltetős szerkesztő és lap tulajdonos:

ISSEK UTZ JÁNOS.

Kiadó: Papp György, Gyulafehérvár.

Szerkesztőség és kiadóhivatal: Püsp. Lyc. nyomda
Gyulafehérvárt.

Hirdetések díjszabály szerint.

A béke ünnepe.

„Gloria in excelsis Deo: „Dicsőség a magasban Istennek“, ily énekre zendült 1896 évvel azelőtt Izrael földjén az angyali kar.

S miért e rendkívüli csoda, miért hangzik a légből az angyalok örömjongása? Hisz évezredek óta ismétlődött évente ez a nap, miért lett egyszerre oly nagy jelentőségű, hogy az angyalok seregei hirdetik Isten dicsőségét és békét a jóakarató embereknek?

Itt az idők telje.

Megszületett a Messiás, a Megváltó, „kiról anyyi ihlett jósnak zenge ajka.“

1896 év telt el azóta, ugyanannyiszor ismétlődött a családiasság, jótékonyosság, emberszeretet, dicsőség és béke ünnepe.

A szeretet hirdetőjének, a Messiásnak születése vetette meg alapját e szép ünnepnek, mikor békét hirdetnek az angyalok, béke honol az emberek szívében.

A szeretet és béke napja virrad reánk. Kiki szerettei körébe siet s tehetségéhez képest kedveskedik övének.

Bármint tombol is künn a vihar, bármily éles, metsző hideg tölti is be a levegőt, benn a család körében a szeretet jótékony melege hevíti a kebleket, a szeretet tüzeinek örömrózsái pirulnak az arcokon.

Lehetséges volna-e ilyenkor haragot táplálni szívünkben? Szabad-e megfélemlenünk arról, hogy a béke ünnepe van?

Hisz a sötétnek hirdett középkor is érezte a karácsony enyhítő, szelidítő hatását a háború borzalmas iszonyaira. Ki nem ismerné azt az esetet, hogy Orleans ostroma alatt is 1428-ban a karácsony a béke napja volt, a fegyverzörgés, a harci riadó elnémult úgy angol, mint francia részről s mindkét fél a lélek

igaz áhitatából fakadt örömjongás közt üdvözölte a béke hirdetőjének születésnapját.

Tanulságos eset.

Mily lélekemelő, mily szívnemesítő gondolat a béke eszméje!

Vajjon bekövetkezik-e, ha nem is mostanság, de évezredek múltán az a boldog kor, mikor az évek nem egy, de minden egyes napja a béke ünnepe lesz?

Vajjon be fog-e állani az az idő, midőn valósággyá testesül az örök béke ábrándja?

Nem ép oly tünde délibáb-e az örök béke eszméje, mint a boldogságé? Mindenki óhajtja, mindenki vágyva vágyik utána, meg is jelenik a politikai világ látóhatárán, de csak ideig-óráig; mikor már-már a megvalósulás küszöbén áll, egy csekélyke hatalmi kérdés miatt az egymásra féltékeny nemzetek fegyvert ragadnak s a béke áldáshozó csendjét a háború borzalmas vészkiáltásai váltják fel.

Hiába minden szent akarat, hasztalan minden erőlködés! Az idealizmus oly magas, oly elérhetetlen fokán áll az általános, az örök béke eszméje, hogy realis voltunknál fogva lehetetlen annak megvalósítása.

A míg lesznek emberek, a míg léteznek nemzetek, addig különbözőek az érdekek, a mi az egyik előnyére van a természet törvénye szerint, árt a másiknak, már pedig mindenki a saját érdekeit fogja védelmezni, hol szép szerével, hol hathatósabb eszközökkel.

A közmondás is a háborút tartja a béke létfeltételül, midőn mondja: „Si vis pacem, para bellum.“ (Ha békét akarsz, készíts háborút.) Folytonos harc, szüntelen küzdelem a mindennapi élet is, azért ne ábrándozzunk örök békéről, de igenis törekedjünk arra, hogy az ellentétes érdekeket lehetőleg békés úton egyeztessük ki. Örök békére csak úgy tehetünk szert, ha az emberiség minden egyes tagja teljesen

tökéletes volna. A teljes tökéletesség pedig ellenkezik az ember fogalmával. Törekednünk kell, hogy legalább megközelítsük a tökélet fogalmát, hisz az egyik alaptana a megszületett Megváltónak, kinek öröme a légből lebegő angyalok dicsőhymnust zengedeznek s békét hirdetnek a jóakarató embereknek.

Az örök béke eszméjének tökéletes megvalósítása lehetetlen s ha van mégis egy, egyetlenegy nap minden évben, mely a béke ünnepe, mily nagyra kell azt becsülnünk! Félre ilyenkor minden tisztátalan indulattal, minden ellenséges érzülettel!

Harmatozzék a béke ünnepén a szeretet, az önzetlenség, a jótékonyosság kebleinkre s a harmat mossa tisztára szívünket, hogy megtisztult lélekkel üdvözölhessük a „béke hirdetőjét“ a Messiást születése napján.

Nemesak elődeinknek, nekünk is szolt évszázadokkal ezelőtt az angyalok fenséges kardala: „Békesség a földön a jó akarató embereknek“.

Nekünk is énekelték ezt s helyettünk zengték: Gloria in excelsis Deo, Dicsőség a magasban Istennek!!

Fel tehát a szívekkel! Hasson az Örökkévaló menyei trónjág hálaadó dalunk:

Dicsőség a magasságban Istennek, mert ma született a Megváltó, ma szállott közénk a „béke hirdetője.“

A gyulafehérvári polgárság által alapított betegség és halálozási esetekbeni segélyező társulat alapszabályai.

A társulat célja.

1. §. Célja a társulatnak egyfelől az, hogy a társulat tagjainak kereset képtelenségi betegségükben segédlelem nyújtassék, s ily esetekben a család a nyomortól megóvassék, másfelől, hogy tagjai haláluk be-

tornján, mely fenségesen trónolt a sziklás hegyorom felett. Az oda tűző napsugarak kaczerkódtak a fokozódó hullámokkal; a horizont szélén ködbe veztek az elmosódó kék hegyek, mely, szinte áhitatos esőnd reszketett az átlátszó levegőben... ünnepies hangulat lebegett a szeliden haldokló természet fölött. Csak a távolból a partok felől reszketett egy barang szava a levegő láthatatlan hullámain...

Egész lényemen bizonyos levertség vett erőt. Szívem nehéz volt ebben a csodálatos őszi enyészetben; oly közel éreztem magam az elmúlás gondolatához... Elgondolkoztam. Hisz életünk tavasza után nem-e a lemondás, a szomorú emlékek s a pusztulás maradnak?

Szívem telve volt, a visszaemlékezés könnyet facsart szemeimből.

Első ifjúságom eszményképe lebegett előttem; mennyire tudtam akkor örülni, mennyire nem ösmertem a fájdalmat; csak őt láttam és csak őt hallottam.

Ha egyáltalán fogalmam lett volna valamely társalgási magaslatról, — mint elvont tulajdonról, az ő beszélgetését ezen eszményi mérték szerint mérhettem volna; de így csak halgatni és bámultni tudtam. És ő tárgyról-tárgyra tévedt, érvelésről érvelésre és mint egy ihlett ábrándozó, az eszme beláthatatlan világát tárta fel előttem.

Ma már csak egyes töredékekre emlékezem, gyógyító képletekre, ékes szülő érvelésekre és mély költőségre. De még ha szavait, mondatait tudnám is, — miképp adhatnám vissza modorának, előadásának hatalmát, változatosságát?

Olyan volt az, mint valami királyi folyam: majd rohamos, majd méltóságteljes. Most költőket idézett, majd a művészetek összefüggését fejtegette; majd valami regényes kalandját beszélte el.

Beszélt most szenvedélylyel, elragadtatva tárgya által, majd ábrándozva, mintba szavain szűrődnek által a holdfény, — emlékei neki száguldo paripáján magával vive lelket a képzelet és való csálatosan összefolyó homába!

De ezt leírni, isteni tollal kellene bírom.

TÁRCZA.

Télen.

Csacska patak te is elnémultál?
Te sem felelsz, hogy ha kérdelek?
Pedig, egykor de fecsegő voltál,
És én téged oly jól értettelek.

Kikacagtál, hogyha azt kérdeztem,
Szeret-e egy kis lány engemet?
Felelted félre nem érthettem,
— Ki szeretne vajjon tégedet?

Néha aztán komolyabban vetted,
És suttoqtál édes dolgokat.
Az a vén fűz fölötted,
Tudna az beszélni, hej sokat.

De most benne nincsen semmi élet,
Mostan ő is néma, hallgatag.
Egy sugárka hogy ha rája téved,
Nagy sietve másfelé halad.

Dér borítja azt a hajló ágat,
Bolingtatva mely felém hajol,
Nem vet most a pusztta földre árnyat,
Mely virágok szép tanyája volt.

Szürke felhők járnak fenn az égen,
És a földön párákód tanyázik,
S én e változást csak némán nézem,
Egyszerre csak szemem könnyben ázik.

Te öreg fűz, s te csacska patak!
Meddig késik még az ébredés?

Mikor jönnek ébredt sugarak?

Mikor szünik meg a dermedés?

Mikor lesz a napnak újra fénye?

Patak partján nyíló kis virág,

Van-e jobb időnek még reménye

Vagy így marad mindig e világ?

F. Gy.

Hervadáskor.

Soká bolyongtam egyedül. Magam sem tudnék nevet adni annak a bizonyos érzésnek, mely kedélyemre oly nyomasztólag nebezült; sirni szerettem volna, amint hallgatagon mentem a lankás hegyoldalra.

Elmélázva néztem az őszi tájat, mely a már homályos reszkető lég hullámokon keresztül, valami szomorúan megható, valami pusztulásában is fenséges egy látvány volt.

Utam a sűrűben rejlő tóhoz vezetett.

A vizpart jegenyői lassanként beleolvadtak az alkony szürke árnyékaiba. A tó vize csupa rejtelmes árnyék; kóbor felhők, haragos sáserdők sötétlenek a mozdulatlan habok alatt...

Az erőlködő őszi aranyos verőfényben az egész kép valami megindító volt; a fák csupaszon töltingatják megbarnult ágaikat... csupa hervadó lánc az egész táj.

Tompa, de bájos őszi napfény borult a szőlőkre a hegyoldalra. Az ősz már megkezdte szomorú munkáját.

A hegyoldalra még zöldeltek a levelek... de a figyelő már meglátta rajtuk a vörös eret, melylyel az ősz áldozatait jelöli... Hervadt, szomorú virágok a sárguló domboldalra.

A rezignáció szelid költészete lebegett a verőfényes vidéken: az elmúlásban való megnyugvás költészete...

Nem gyötíró napfény, hanem az üdülők — a kényesek langyos sugárzó csillámlott a rom búszo-

következtével tisztességesen eltemetethessenek, s a vizsgálatot igénylő elmaradtak, néma pénz segélyezést nyerhessenek.

Ki alkalmas a társulatban főlételre.

2. §. E társulatban főlételre alkalmas az e városban, várbán és M.-Portuson állandóan letelepedett fi, vagy nőnemű lakos, ki a főlételkor tökéletesen egészséges és ha a 12 évet meghaladta, de a 16 éves még be nem töltötte.

3. §. Mozgó katonai szolgálatban, vagy valamely polgári gondoskodó intézetben lévő egyének, továbbá, a gyakori, vagy állandó betegesnek, főleg máj, vagy tüdővészben, víz vagy aszkórságban s buja senyvben szenvednek, úgy szintén, kik önvétük miatt u. m. párbaj, verekezés stb. által előidézett betegséget szenvednek, végre az öngyilkosok a társulat jótéteményeiből merőben kizártnak.

4. §. A társulatba való belépés, valamint az abból való kilépés mindenkinek szabadságában áll, csak hogy az ez utóbbi esetben a kilépett tag a társulati segedelemhez jogot nem tarthat, sem az általa betett pénz visszatérítését nem követelheti.

A tagok főlételéről.

5. §. Főlételre véget mindenki magát a társulati igazgatóság, vagy választmánytól személyesen jelentheti, midőn egészséges voltát a 3. §. értelmében a társulat által avégre kijelölt orvostól kapandó lelettel köteles bebizonyítani.

A tagok általi részlet betételek mikénti fizetéséről.

6. §. A társulati tagok részlet betételi fizetése 3 osztályba soroztatik u. m.:

a) a ki a 13-ik év kezdetétől a 25-ik év végeig lett tagja a társulatnak, évenként fizet 1 frt 20 kr. vagyis havonként 10 kr. o. é. a ki pedig

b) a 26 év kezdetétől a 45-ik évet még túl nem élte, s ezen időköz alatt lett tagja a társulatnak, fizet évenként 1 frt 80 kr. vagy havonként 15 kr. o. é.

c) végre, ki a társulatba akkor lépik, midőn a 45 éven túl van, de a 60-ik évet be nem töltötte, az fizet évenként 2 frt 40 kr. vagy havonként 30 kr. o. é., mely díjak akár évenként akár évnegyedenként sőt havi részletekben is pontosan fizethetők.

A beiktatási díj a szabálykönyvvel együtt 1 frt o. é. mely díj azonnal leteendő.

A jelen §-ban kijelölt részlet betétek s beiktatási díjak nemcsak a temetkezési — hanem főképen a társulat betegsegélyező pénzbeli és részben a kezelési költség alapját képezik, egyszersmind a szabálykönyvek beszerzési ára is ez alából fizetetik.

7. §. A társulati könyv magában foglalja egyszersmind az alapszabályokat, ugyanabba mint nyugtákönyvbe mutatattuk ki az illető tagok által évenként, fél évenként, évnegyedenként vagy havonként fizetett részletbetét összegek, nem különben egyes halálozások alkalmával fizetett temetési segélyző és

kezelési költség alapjául szolgáló az alább következő 10 § foglalt mód szerint.

8. §. Azon tagok, kik a társulat könyvét elveszenék, az iránt kötelesek jelentést tenni a társulat igazgatóságánál s ha a könyv meg nem található, akkor másodtárgy adatik 25 kr. díj fizetés mellett.

9. §. Minden tag köteles fizetési részleteit a társulati pénztárba pontosan beszolgáltatni, a mely bevétel egy a társulati főkönyvbe, mint szintén a részlet betéti szabály és nyugtákönyvcskébe is azonnal beíratik. Minthogy a társulat célja az, hogy betegség alkalmával rögtön segély nyújtassék, ha tagok kiírt részleteiket 8 nap alatt befizetni elmulasztanak, a pénztártiszt minden késedelmező tagot további 8 nap alatti fizetésre figyelmeztet, s ha az idő alatt is elmulasztaná, a befizetés pontatlansága a pénztártiszt által azonnal a választmányának feljelentendő és az ilyen tag a társulattól ki fog kebleztetni, úgy hogy az általa addig befizetett tételek neki vissza nem adatnak és ő a társulati segedelemhez igényt nem tarthat.

Végre az olyan tag is elveszti, igényt ki a társulat jótékonyágával bármily visszaélést követ el. A kizárt tag a társulatban ujonnan csak akkor vétethetik fel, ha főlételre legfőbb 30 nap alatt személyesen kérvényezi és mentességének okai mintalaposak fognak elismertetni, sőt elmulasztott tételeit egészben és azonnal befizeti.

A tagok által halálozás esetében teendő fizetések hova fordítatnak.

10 §. Miután a halálozási esetek a társulat szolgálja által minden tagnak értésére adatnak, minden társulati tag elhalálozaskor az életben maradt olyan részvényes tag, ki a 13-ik évkortól a 25 éves kor lejártáig lett a társulat tagja, fejenként 10 kr. o. é., a ki a 26 évkortól a 45-ik év koráig lett a társulat tagja fejenként 16 kr. o. é. és a ki a 46-ik év korától a 60-ik életkorát el nem haladta fejenként 20 kr. o. é. köteles a híradás napjától számítandó 3 napon belül a 9. §-on körvonalozott eljárás következmény terhére a társulat pénztárba fizetni, az ily halálesetek alkalmával begyűlt összegekből a kezelési költségek terhére 12% levonatik, a többi az elhalt utódainak adatik ki temetési költségül s illetőleg rögtön segélyül. Ha pedig az elhaltak egyenes leszármazású utó maradványai nem volnának, azon esetben a halott segélyezésére vonatkozólag a 19 §. alább megírt eljárás fog követetni. (Folyt. köv.)

IRODALOM.

* **Irodalmunk millenáris diádala külföldön.** Magyarország irodalmára is meghozta a dícsőséget külföldön ezredéves fennállásunk ünnepe. Németország legelőkelőbb könyvkereskedő cége, a „Deutsche Verlags-Anstalt“ Stuttgartban, Magyarország költőit mutatja be a művelt Európának „Ungarische Dichterwald“ című német verses anthológiájában, ezzel Magyarországot azon nemzetek sorába emelve, kik a világirodalomban vezérszerepet játszanak. Cserhalmi H. Irénnek, érdeműs irónőnek köszönheti a magyar nemzet e megbecsülhetetlen munkát. Milyen fontos esemény ez, mutatja ama örvendetes kitüntetés, hogy a tudós egyptologus regényíró Georg Ebers a külföld előtt eddig ismeretlen költőink művein lelkesülve, vállalkozott arra, miként mellettünk lándzsát törjön, megírva e munkának irodalmi esemény számba menő előszavát, melyben úgy nyilatkozik a magyar irodalomról, hogy ezek után, a mit e munka nyújt, a világirodalom többé el se képzelhető a magyar költők remekei nélkül és a fordítónőről, hogy az most nem csupán nemzete körében, hanem a külföldön is a legelső költőknek sorához csatlakozik.

Otven magyar költő fametszetei, művészi kivitelű miniatúráképeivel illusztrált díszmunka ez és fényes külső kiállításának értéket emeli az a körülmény, hogy Balassa Bálintnak — a kivel sora nyílik költőink csoportjának — eddig ismeretlen arcképe a magyar tudományos akadémia lekötelező szíveséből díszíti a nagyérdemű művet. Csokonaitól Petőfiig, Aranytól Madáchig, Jókaitól Kiss Józsefig, Vajda Jánostól Komjáthi Jenőig valamennyi költő nagyságunk legjobb verseit mutatja be e kötet, melyeknek összeválasztása oly művészi, hogy hazai anthológiáinkat is fölülmulja.

A mi pedig a költemények művészi tökélyt, úgy rimben mint mérethben mindig szigoruanforma- és tartalomtól fordítását illeti, Ebers szavaira utalunk csak, ki szó szerint ezt írta: „A magas fokú költői tehetséggel megáldott irónőnek sikerült a magyar poéták gondolatait és érzelmeit úgy visszatükrözni, hogy azok az eredeti költemények varázsával hatnak.“ E Magyarországot külföldön ért elismerés új elévülhetlen érdemeit szerzett Cserhalmi H. Irén irónőnek, kinek sokoldalúsága márr eddig is méltán feltűnést keltett és kit most már két nemzet irodalma nevezhet a magának.

Tekintetbe véve azt, hogy a legnagyobb német regényíró és a legelőkelőbb kiadó cég ilyen buzgalmat fejtettek ki a mi érdekünkben, a magyar nemzetnek viszont hazafias kötelessége, hogy a könyvet a megérdemelt pártfogásban részesítse, annál is inkább, mert

maga a művészi kivitelű arcképcsoportozatban is nagy gyönyörűsége telik minden könyvbarátnak.

A huszonöt éves díszmű ára 7 márká és megrendelhető minden hazai könyvkereskedésben.

* **A Divat Szalon.** ez az elterjedt divat- és szépirodalmi lap, mely eddig teljesen méltó versenytárá nélkül áll a magyar irodalomban, immár tizedik évfolyamát kezdte meg. Tíz év nagy idő egy lap életében, különösen olyan lap életében, mely a nőket szolgálja. A nő ízlését, melyet keleti bőlesektől kezdve a mai kor apró poétájáig mindenki változóbbnak, szeszélyesebbnek hirdet, mint a milyen a tavaszi időjárás Falb Rudolffal vagy anélkül. Hogy tehát egy lap tíz évig megtartsa, sőt erősebbé, fényesebbé tegye azt a társaságot, melynek irányítója az asszonyi ízlés, annak egyedül csak abban rejlik, hogy ez a lap jó, tartalmas, érdekes. Mert az igaz, hogy a finom női ízlés ezt keresi annál a lapnál, mely szórakoztatója és oktatója is egyszersmind.

A Divat Szalon közkelettségben állt tíz évig s az újabb tíz év elé is azzal a rendíthetetlen hittel indul, hogy a jónak győznie, hódítani kell. E nemes egyszerű és józan törekvés látszik meg e kedves női lap minden számán. Divat-része állandóan olyan bő tartalmu, hogy abból mások három lapot csinálnának, egyet fehérneműnek, egyet ruhának s egyet kézimunkának. A Divat Szalon mindent együtt és egyszerre adja oly képekkel és bő leírásokkal, hogy abban a dolgozói és takarékoskodni szerető nő mindent feltalál. Hogy pedig mindeme tanácsokat finom ízlés és szakavatott, toll vezet, elég felemlitünk Fanghué Gyuji Izabella nevét e jeles irónőnkét, ki továbbra is buzgó hűvvel hirdeti azt, ami szép, takarékos és követni méltó a divatban.

Egészen páratlan érdeme továbbá a Divat Szalonnak az is, hogy irodalmi része nem csak egy fordított regényből áll, hanem teljes szépirodalmi lap, költeményekkel, elbeszélésekkel, regényekkel, hírvatokkal, tárlányokkal stb. Közleményeit elsőrendű írók írják figyelemreméltó kezdőkkel egyaránt és a szerkesztés munkáját gonddal végzi Szaboué Nőgáll Janka, kinek neve után többet említenünk sem kell. A Divat Szalon szerkesztő gondoskodik a család apró népéről is, teljesen ingyen adja az **Uj Gyermekek-Divat** című szép kis lapot, hivat pedig ez évben egy díszes Jelmez naptárral lepi meg karácsonyi ajándékkal.

Ama meggyőződésben, hogy jobb, tartalmasabb, érdekesebb s e mellett olcsóbb lapot nem ajánlatunk olvasóinknak, ajánljuk a Divat Salont, melynek ára a színes divatképekkel, gyermek-lappal és szabásivekkel együtt negyed évre csak 1 frt 50 kr. Mutatványszámot szívesen küld a Divat Szalon kiadóhivatala: Budapest! V. ker., Gizella-tér 1. sz.

Ujdonságok.

Gyulafehérvár, 1896 december 24.

— **Karácsony.** A kereszténység egyik legszebb ünnepe. A IV. században élt I. Gyula pápa érdeme, hogy tudományos kutatást rendelt el abból a célból, hogy Krisztus születésének napját, a mennyire lehet biztosan megállapítsák. A kutatás eredményeként kimondották, hogy Krisztus születésének napja december 25-ike s azóta e napon ünneplik a karácsonyt világszerte. Az első karácsonyi ünnepet azonban már időszámításunk 98-ik évében ülték meg a keresztények, de rendszeren minden évben megtartandó ünneppé csak Telesphorus pápa tette, ki 138-ban halt meg.

— **Ünnepi szónokok.** A székesegyházban a karácsonyi, ó- és új évi ünnepek alkalmából a hitszónoklatok sorrendje a következő: karácsony első napján szónokol Imets F. J. kanonok-plebános, második napján Vass A. theol. tanár (németül), ó-év estéjén szintén Vass A. és új-év napján Zlamál A. főgymn. tanár.

— **Uj püspök.** Mint értesültünk, agg főpásztorunk előrehaladt korára való tekintetből püspöki helynököt fognak kinevezni gróf Majláth Gusztáv személyében cum iure successione (öröklési joggal). E hírt azonban tentatással közöljük.

— **Kiss János** helybeli törvényszéki írnokot az igazságügyminiszter a nagy-enyedi járásbíróshoz segéd-telekönnyvezetővé nevezte ki.

— **Táncmulatságot** rendez a helyi tiszticasinó Sylveszter estéjén. Az érdeklődés már is nagyok mutatkozik, nem csoda szinte egy éve már, hogy nem táncoltunk, legalább itt Gyulafehérvárt.

— **Iskolai színelőadás.** A t. irgalmas nővérek helyi zárdájában a növendékek színi előadást rendeznek újév napján és pedig szí. Erzsébet életéből. Kiváncsian nézünk az előadás elé, melynek sikeréről már eleve meg vagyunk győződve.

— **Halálozás.** Drotlár Mihály építész és városi képviselő testületi tag meghalt. Az örökifjunak látszott építész váratlan elhunytát alig pár napig tartó betegség előzte meg. Szép vagyont hagyott hátra, mit legnagyobb részben nálunk szerzett. Nyugodjék békében!

— **Karácsonyi számunk** ismét több lelkes munkatársunk dolgozatát hozza. Vezérezikünk St ri egl F. József úr tollából került ki. Tárzarovatunkat Válya né I l o n k a a tűnő szellemes munkája tölti be, míg: „A megtorlás“ című kitűnő novellát, melyet kolozsvári munkatársunk Adorján Zsolt úr a tőle megszokott könnyedséggel és mély lélektani megfigyeléssel írt meg, Csarnokunkban közöljük. Meg kell még emlékeztünk Fritsch Gyula és Ipolyi Sándor urak költeményeiről is, kiket szintén lapunk szellemi támogatói közt tisztelhetünk.

Jelen, múlt, jövő.

Egy pillanat csak a jelen,

Mesebeli tűnő szellem . . .

Mit bájoluk mi a múltat.

A jól vagy rosszul tett útát!

„A jelen múlt, a múlt csak volt jelen.“

Óh! a jövő kifestett lány,

Oly tarka, mint a szivárvány,

Melyet kifest a képzelet,

Jól, rosszul — a hogy csak lehet.

A jelen múlt; jövőé a jelen!

Ipolyi Sándor.

— **Óriási bányaszerencsétlenség** birtét vettük a krassó-megyei Resiczáról, hol a vasbánya egyik aknájában bányaléggrobbanás történt, melynek mintegy 40 emberét esett áldozattul.

— **Valóságos Isten áldása** köhögésnél, rekedtségnél, elnyálkásodásnál, a tüdő és torok mindenféle betegségeinél *Egгер díjjalalmazott Mell-Pasztillák és senki el ne mulassza* — saját jól fölfogott érdekében — azoknak idejekorán való használatát. Számtalan elismerő halanyilatkozat tanuskodik elvitáztatlanul e kitűnő szer biztos hatása mellett. Kapható 25 kr, 50 kr és 1 frtos eredeti dobozokban minden gyógyszerárban. Fő és szétküldési raktár Nádor-gyógyszerár Budapest, Váci körút 17.

C S A R N O K

Megtorlás.

A villanyjelző megcsendül s utána nyomban kordul meg a vonat érkezését jelző harang. A kis csendes vasúti állomás valamennyire megnépesedik. Egy pár álmos szolgálattevő közeg tűnik fel imitt-amott az éj homályában s az állomás előjáró is, — kit kitudja minő rózsás álmokból riasztott fel a jelzés, — közönyös léptekkel megy megszokott helyére s nagyokat ásitva igazítja meg összegyűrött karszalagját. A pályaudvar végén feltűnik a két vörös pont, mely mindjobban közeledik s pár perc múlva a gőzfék éles sivatása között a szegényes peron előtt megáll a vonat. A kivilágított kocsiablakok mögött egy pár álmos utas mutatkozik, akik kitudja minő okokból nem osztozkodnak ama boldog utitársaik sorsában, akik édes horkolással tudják végig aludni az egész utat, anélkül, hogy annak tartama alatt a külvilágról egyáltalán tudomásuk lenne; ezek többnyire üzletemberek, kiket, hideg számítás dob egyik helyről a másikra s mintegy megörzeni igyekeznek erejüket az utazás céljára, ahol majd adás-vevésnél, üzlet kötésekénél, spekulációknál igen nagy hasznát veszik pihentetett gondolkodásuknak s ezzel az üzlet ágában jártas éles eszöknek. Akik nem alusznak, azokat nem hagy nyugodni a lélek bányakódása, amelynek indító oka ahány annyiféle. Egyik halottat hagy el, a másik temetésre megy; a harmadikat halotthoz hívja a távirat; a negyediket szerető, rég nem látott hitves vár. A vonat pedig fagyosan kiszámított egyformassággal szállítja mindeniket anélkül, hogy kérdezősködnék a szívektől, amelyek közül egynek igulassan, másiknak villámgyorsan halad...

Az egyik női szakaszból feltűnően szép, elegáns fiatal hölgy szállt ki. Minden uti málhája egy kis kézitáska, amelyet minden megerőltetés nélkül önmaga emel ki a kocsiból az odasiető vasúti szolgának nem csekély bosszúságára, aki a kis állomáson ritkán lát oly utast, akitől borra való cséppenne s ime ma egy van s annak sem kell az ő szolgálata.

Az érkezett hölgy izgatottan néz szét az elhagyott állomáson s magatartása olyasmit árul el, mintha boszankodnék azon, hogy az, kinek őt várnia kellett volna, — nincs itt.

A vonatot tovább indító jel éles hangjára megrezzen s szinte sajnálattal néz a tovarobogó vonat után, amely magával vitte azt a jó, barátságos arcú korduktort is, aki neki idáig az uton olyan hű őrzője volt s ime most egyedül van.

A fiatal „állomás előjáró úr“ önkénytelenül is sapkájához emelt kézzel köszönti a mellette gyorsan elhaladó hölgyet, aki a kis állomásokon szokásos első-másod oszt. váró terembe megy, ahol minden ember, aki a vonatot használja, otthon van. Így tehát ő is, némileg biztonságban véli magát érezni. Az állomás előjáró kérdőleg tekintett utána s a csinos hölgyecske bizonytalansággal hozzá is fordult volna valamely kérdésben, de a hivatalnok úr (26 éves, nőtlen, pörgebajuszu, nyulánk termetű, ábrándos, poetikus lelkű) minden álmosága dacára is olyan forma mozdulattal pödörített egyet gondosan ápolat bajuszkáján, mint aki hivatalosan arra, hogy a védelem joga csakis őt illeti meg. A hölgy azonban észre vette ezt s tanácsosabbnak tartotta, ha a váróterem egyetlen lámpájának eloltásával foglalkozó öreg szolgát szólítja meg.

— Mondja csak kérem, nem lehetne itt kocsit kapni?

A vén vasutas erre előbb egy olyan pillantást vetett a kérdezőre, mint aki magában azt gondolja, hogy ennek elment az esze s aztán végtelenül nyugodalommal elfújta a lámpát, aminek megtörténte után jónak látta megkérdezni azt, amire tulajdonképpen felélnie kellett volna. Oda csoszogott tehát elébe s kézi lámpásával bele világított a hölgy kedves arcába.

— Mit parancsol instálom?

— Kocsit kérdeztem, — felelt a hölgy elnem rejtett izgatottsággal.

— Kocsit? Itt nálunk? Hja kérem alássan én már 20 esztendeje vagyok itt, de vasúti kocsi kívül mást ez idő alatt sohasem láttam. Van egy, de az is csak amolyan „brieska“. Az is a méltóságos földes uré. De hát minek kéne az most?

— Ejnye Istenem, hát minek, minek, hát bemennék vele a faluba. Hiszen csak így nem indulhatok el ebben a koromsetét éjszakában.

— Pedig itt instálom az a szokás. Ha úri vendég is jön a méltóságos úrhoz, az is gyalog megy be. Különben az effajta dolog nem is én rám tartozik, s eszavaknál az öreg fejében a maga számítása szerint valami világosság kezdett derengeni. Sok csinos, fiatal hölgyecskét látott ő már itt, amióta ez a kújjon az állomáselőjáró. Különben nem is csoda. Nagy a rokonsága; sok a nővére, meg az unoka nővére (már amint ilyenkor ő mondani szokta) s azok el-el jöddö-

gélnek, hogy szórakozzék az a szegény, fiatal ember. Hanem az öreg 20 évi köszöntőst pályája alatt szerzett magának annyi tapasztalatot, hogy egy embernek, ha mindjárt úr is, nem lehet annyi nőtestvére.

Egy szóval: kutya van a kertben... A jó öreg nem is késelt soká e nézetének kifejezését adni s az előtte álló hölgy füléhez hajolva, titokzatos hangon sugta bele:

— Én csak a bakter vagyok... a főnök ur ott a másik szobában van...

— Hát legyen szíves és kérje meg tőle; ő talán segít a dolgon.

— Menjen be a kisasszony.

— Én!? Hát hova gondol az Istenért! éjfélután 1 órakor... egy előttem ismeretlen férfi...

— Mi? hát nem ismeri?...

— Hát honnan ismerjem, hiszen sohasem láttam?!

— Az nem tesz semmit instálom...

Hm!... furesa... nem ismeri!...

— Kérem, édes jó öregem, ne habozzék, nem képzeli mennyire drága nekem minden pillanat.

— Tudom, tudom... Hej! én is voltam valami-

kor fiatal... Rég volt az már, nagyon régen... Bemegyek. Megmondom a főnök urnak, hogy itt van „ő“... Én ugyan nem tudom ki az, de ő nekem mindig azt mondta, hogy ha jön „ő“, hát mondjam neki, mert aztán a többi tudja nálam nélkül is.

Ezzel az asztalra tette szolgálati lámpáját s kiezamogott a szobából.

A bájos lény egyedül maradt. A lámpa halvány világa mellett látni lehetett arcán az izgatottságot, amely őt még kedvesebbé tenné. Ideges mozdulatokkal sétált le és fel, miközben gyakran nézte meg finom művi kis zsebóráját, amelyen a mutatók előtte rémületes gyorsasággal látszóttak haladni. Az éj néma csendjét csak a táviró vezeték sodronyainak monoton zugása zavarta, mely folyton hangzott, szakadatlanul mint valamely földön túli melancholicus szellem-ének. Ha jól megfigyelte volna valaki, megértette volna e hangokból, hogy az a bájos teremtes miért van ott. A táviró vezeték sodronya azt beszélt, hogy annak a csinos menyecskének van egy vén, házastárs férje, aki még mind e mellett elég gazdag ahoz, hogy kimondjuk a régóta használatban levő jelzőt: „érdek házasság.“ Ez mindent megmond, mindent megmagyaráz. A férjek rendszeren hatalmasak s ha vének, lehetnek gyűlöletesek is, hanem a napsugár, ha akar, keresztül tör a sötét fellegeken s ami azon túl van, mindent megárayoz. A vén mogorva férj hadd zsörtölődjék. Érzé a végét s haragszik önmagára, hogy ilyen takaros egy menyecskét itt kell hagyni ennek a ezudar világnak, amely még most is lekaczagja, hát még akkor, a mikor ő már csak tényekkel zsörtölődik. Ugy kell neki; mert bűnéért bűnhődni kell, az pedig mindenestre bűn, ha egy élete tavaszán pompázó virágot kegyetlenül letépünk s oda kötjük egy vén, kiveszui készülő korhadat bogáncshoz, hogy attól nyerjen színt, illatot, kedvet az élethez.

Mikor aztán a keserűség pohara csordultig telt — jön a napsugár: az Isten katonája: a huszár... az arany színoros atilla bódít s a szép szemek tűze keresztül perzseli azt a szív táján s ekkor már a kis Amor tapsol.

Az ideál egy huszárhadnagy volt, a kit a szép asszony meghódított és szeretett. A mikor annak a vén embernek nevére kellett lennie, az oltár előtt is őt látta lelki szemeivel, reá gondolt. Az ideál pedig valamelyik vendéglőben ugyanakkor temette a szálló levébe minden bánatát. A szerelmes szíveknek van elég magukhoz való eszük. Ezeknek a legtöbb volt. Az asszony nem ivott mérget. A huszár nem lőtte agyon magát, hanem többet tették annál. Megfogadták egymásnak, hogy gondolatuk egy lessz: szeretni fogják egymást a halálig s aztán a jó öreg férj maradjon „sötét háttér“-nek. Ugy is lett. Amikor csak alkalom adta, volt légyott. Szerelmük lángja úgy égett ma, mint az első napon s annál könnyebben játszhatták szerepeiket, mert alig egy pár órányira laktak egymástól. Történt, hogy a férj hivatalos ügyekben elutazott s a kitűzött órára az ideális aranyszínű atilla nem mutatkozott. A szerelmes szívben erre természetesen gyanu támad s a szép asszony a szent keresztre esküdött, hogy — megvan eszálva.

— Majd meglátjuk... Fogta magát, vonatra ült és eljött „ő“. — A légyottból lett „légy itt“ s ő most habár elég megdöbbenéssel cselekedett is, — de most itt van s a hivatalos vasúti állomáson sem kocsit, sem senmi segítség, csak a setét éj s egy bakter lámpával világított rideg „I. II. oszt.“ váróterem. Pedig lelkét égette a vágy látni őt, aki érette élt, érte imádkozott s érte le tudott mondani a tisztí kardbojtról is és e kis faluban levő birtokán élt a világtól elzárta, hogy annál könnyebb és édesebb legyen mindkettőjüknek az élet. Aztán hevítette véré, forrongó agyát zavarta a gondolat: hátha elmaradásának oka betegség, vagy, ... de nem!... nem csalta meg. De mégis hátha e pillanatban éppen mást eszokol... Oh! menni akarok... és sehol senki... néma esend s egy negyed órányit járás a falug... veszteni való idő nincs. Minden pillanat drága. Hajnali 4 órakor megy vissza egy vonat, azzal okvetlenül haza kell mennie, mert 6 órakor jön a gyors és azon — a férj...

A másik szobában ez alatt pedig az előjáró ur végig dült a kanapén, szemére huzta a sapkáját, hogy ne zavarja álmát a lámpa fénye s aludjék egyet a „4 órásig.“ De az álom nem akart szemére jönni. Ábrándos, fiatal lélek volt, akire behatással van minden, hát még egy olyan utas, aki olyan féltéken, olyan elragadó izgatottsággal buzsa meg magát abban a rideg váróteremben. Mi hozta ide, hova jött? kihez? miért? ... és milyen bódítóan szép...

A komor szolgálatot egy pillanatra beragyogja a poesisnek egy ragyogó sugara s a fiatal hivatalnoknak elbagyatoztása érzetében talán kétszeresen dobbant szívében az az érzés, az a gondolat, amit megfejtteni nem tud a bölcs. De megérti a legegyszerűbb ember... Abrándjaiban a besompolygó bakter zavarta meg.

— Mi a baj, András bá!?

— Bajnak nem volna instálom baj, hanem hát... na... izé, hogy is mondjam csak... itt van szegény a váróteremben. Ugy látszik, hogy a jobb fajából való... nagyon félős.

— Ki?!

— „Ő“...

— Igen, igen — az az utas?...

— Az instálom, az; ugy didereg ott mint egy kis galamb. Biz' Isten megsajnálta szegényt.

Hát csinálj neki tüzet. Egyebet nem tehetünk. Tudod öregem a szolgálat csak ennyit mond... aztán bagyj magamra. Rosszul érzem magam; lázam van...

Az öreg jó éjszakát kívánt s elkoczogott vissza a türelmetlenkedő menyecskéhez.

— Nem lehet ma. Beteg az Úr!

— Nincs kocsit?!

— Kocsi sincs, hanem kedve sincs...

— Istenem, hát mivé leszek én.

Borzasztó...

— Bizony én is sajnálom, de most nagyon rosszkor jött... Hanem valamit csinálunk, a főnök ur megrendelte, hogy csináljak tüzet s aztán van itt nekem jó meleg bundám s olyan ágyat csinálunk, hogy egy kis királyné is szépeket álmodik azon. Mikor aztán jön a négy órás, felköltöm s szépen hazamegy.

— Köszönöm a szíveskedést, de nekem okvetlenül bé kell menjek a faluba... Legyen olyan szíves édes öregem vegye a lámpát s kíséren el; nem leszek halálatlan. Nézze, itt van ez a pénz, tegye el s jöjjön az Istenre kérem. (Folyt. köv.)

Nyiltér*)

Foulard-selyemet 60 krtól 3 frt 35 krig méterenként — japáni, chinai, s. a. t. a legújabb mintázattal és színekben, ú. m. fekete, fehér és színes **Henneberg selyem** 35 krtól 14 frt 65 kr, méterenként sima, csikos, koczkázott, mintázott damasztot s. a. t. (mint egy 240 különböző minőségben, 2000 szín és mintázattal s. a. t. a megrendelt árú postabér és vámmentesen a házhoz szállítva, mintákat postafordultával küld **Henneberg G.** (cs. és k. udvari szállító) **selyemgyára Zürichben.** Svájcba címzett levelekre 10 kros, levelező lapokra 5 kros bélyeg ragasztandó. Magyar nyelven írt megrendelések pontosan elintéztetnek.

*) Az e rovatban megjelenő közleményekért felelőse nem vállal el a szerk.

Sz. 7377—1896 kig.

177 1—1

Hirdetmény

Gyulafehérvár sz.k. város tanácsa ezzennel közölni teszi, hogy:

1.) Gyulafehérvár sz. k. város területén fogyasztás végett behozandó idegen **sör** után fizetendő behozatali díjszedési jogosultság 1897 január hó 1-től 1897 december 31-ig terjedő időre **f. 1896 december hó 28-án d. e.** 9 órakor tartandó nyilvános árverésen, valamint

2.) Gyulafehérvár sz. k. város közönségének idegen helyről behozandó **bor és must** után fizetendő díj szedhetési jogosultsága 1897 január hó 1-től 1897 december 31-ig terjedő időre **1896. december 28-án d. e.** 10 órakor tartandó nyilvános árverésen, nemkülönben

3.) Gyulafehérvár sz. k. város közönségének idegen helyről behozott **szesz és pálinka**, nemkülönben a helyi termelők által fizetendő díjszedési jogosultság 1897 január 1-től 1897 december 31-ig terjedő időre **f. 1896 december hó 28-ának d. e.** 11 órakor tartandó nyilvános árverés útján **bérbe fognak adatni** s pedig a városi tanácsház nagytermében.

Kikiáltási ár az 1. pont alattira nézve évi **1105 frt**, a 2. pont alattira nézve évi **2000 frt**; a 3. pont alattira nézve évi **3000 frt**.

Bánatpénzül a kikiáltási ár 10%-a teendő le s pediglen készpénz vagy óvadékképes állampapírban.

A szóbeli árverés megkezdése előtt **írásbeli ajánlatok** is beadhatók az árverező biztos kezéhez, azon világos megjegyzéssel, hogy ajánlattevő az árverési feltételeket teljesen ismeri s magát mindenekben aláveti. Utóajánlatok vagy kellő bánatpénzzel el nem látott írásbeli ajánlatok nem fogadtatnak el.

Bővebb felvilágosítást a városi tanács kiadó hivatalában közszemlére kitett árverési feltételek nyújtanak, melyek a hivatalos órák alatt bárki által megtekinthetők.

Gyulafehérvár sz. kir. város tanácsától, 1896. december 19-én.

Novák Ferencz,
kir. tan. polgármester.

TEUTSCHÉLE BOROK

KAPHATÓK:

ID. MISSELBACHER J. B.-nél
GYULAFEHÉRVÁROTT.

TEUTSCHISCHE WEINE

BEI

J. B. MISSELBACHER SENR.
KARLSBURG.

A Gschwindt-féle Portorico rum a legjobb tea-rum.

Kapható minden fűszer- és csemege-kereskedésben

 $\frac{1}{10}$, $\frac{1}{2}$ és $\frac{1}{4}$ literes palaczkokban.

Kérjük az eredeti kiállításra tekintettel lenni, minthogy több oldalról utánoztatik.

Minden palaczk címkéje és önkupakja czégünkkel van ellátva.

Valódi párisi gyártmány eredeti csomagolásban jótállás mellett, orvosi tekintélyek ajánlata szerint teljesen biztos és ártalmatlan.

Gummi és halhólyag tuczatonként. Eredeti csomagolásban
Capottes americans rövid 1.—6.—
Párisi női szivaeska 2.—6.—
Irrigator 1.80—5.—
Eredeti pessarium oclusivum (Peliporus) Menzinga
tanár szerinti vezetével 1.80—2.50
Szab. havibaj elleni kötélék „Diana öv” 3.50 5.—
minden hölgynek nélkülözhetlen!

Gyűjtemény uraknak 3.—10.—
10 frtnyi megrendelésnél 10—15 % árkedvezmény. Megrendelések pontosan és diszkrétan eszközöltetnek.

KELETI J. Budapest, IV. Koronaherceg utca 17.
és Paris Rue. Martello 39.
— Árjegyzék ingyen zárt borítékban. —

KÖHÖGÉS,

rekedtség és elnyálkásodás ellen legjobb
hatású szer a RÉTHY-féle

PEMETEFÜ-CZUKORKA

mely ezen bajokat gyorsan megszünteti. Kapható
minden gyógyszerárban. Egy doboz ára 30 kr.
5 dobozzal 1 frt 50 kr-ért bérmentve küld.

Réthy Béla, gyógyszerész
Békés-Csabán.

Életnagyságu arczkép krétarajzban.

Legszebb szobadisz.

Legkedvesebb emlék.

Legalkalmasabb ajándék

karácsony és újévre.

Egy legújabb módszer segítségével 24 óra alatt
életnagyságu mellképeket készítenek művészies ki-
vitelben, eddig még soh: el nem ért tökéletességgel
és olcsó árban.

Tessék árjegyzéket kérni.

Kohn D ávid, Budapest, Károly-körút 17.

Ügynökök mindenütt kerestetnek.

Richter-féle Horgony-Pain-Expeller Liniment. Capsici comp.

Ezen hírneves háziszér ellentállt az idő megpróbálása-
nak, mert már több mint 27 év óta megbízható, fájda-
lomcsillapító bedörzsölésként alkalmaztatik közszenyél,
csúznál, tagszagatásnál és meghűléseknél és az orvosok
által bedörzsölésekre is mindig gyakrabban rendeltek. A
valódi Horgony-Pain-Expeller, gyakorta Horgony-Liniment
elnevezés alatt, nem titkos szer, hanem igazi népszerű házi-
szer, melynek egy háztartásban sem kellene hiányozni.
40 kr., 70 kr. és 1 frt. üvegenkénti árban majdnem minden
gyógyszertárban készletben van; főraktár:
Török Lőzsef gyógyszerésznél Budapesten. Be-
vásárlás alkalmával igen óvatosak legyünk, mert
több kisebbbértékű utánzat van forgalomban. Ki
nem akar megkárosodni, az minden egyes
üveget „Horgony” védjegy és Richter czégjegy-
zés nélkül mint nem valódit utasítsa vissza.

RICHTER F. AD. és társa, cs. és kir. udvari szállítók, RUDOLSTADT.

Hirdetmény.

A török dohány kiviteli-szállítmány-társaság
közhirre teszi, hogy minden cs. és kir. különleges
dohánytözsdeben a következő kipróbált és jó-
nak talált

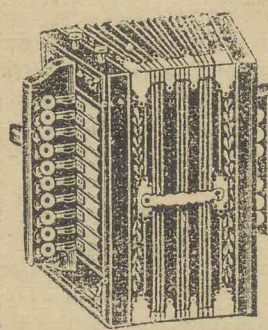
CZIGARETTA FÉLÉK,

ugymint:

Minőség	Csomagolás		Ára	
	Caset- táskában	Kár- tyákban	100 darab	25 darab
1 En A'Ala vastag fagon	100	25	7	1
2 En A'Ala (vékony fagon)	"	"	5	1
3 A'Ala vastag fa gon	"	"	6	1
4 A'Ala (vékony fagon	"	"	4	1
5 A'Ala (női)	"	"	3	—
6 Yaká (vastag fagon)	"	"	5	1
7 Yaká (vékony fagon	"	"	4	1
8 Giubek (vastag fagon	"	"	4	1
9 Giubek (vékony fagon	"	"	3	—

u. m. mindennemű dohányválasztékból
készült egyszerű, az arra vonatkozó török do-
hánytözsde szabályzata szerint, — csak tiszta
dohányból készült cigaretták adatkak el.

Jegyzet. Minden faj cigarettá szópóka nélkül értendő.

Csak 4 1/2 frért

szállítom a világbiro

«BOHEMIA»

huzóháromikáimat

hosszú billentyűvel és valódi
gyöngy-az lapocskákkalUgyanis ez áll 2 dupla fuvó, 12
erős ránczos fuvó törhetetlen
védő ércszegletekkel

A hangok egyes plateneken vannak, ennél fogva
egy nagyszerű orgonához hasonló hangot idéz elő a
harmonika

40 hangú 2 Reg. 15 1/2 × 33 cm. = 4 1/2 frt.

60 " 3 " 17 × 34 " = 5 1/2 "

80 " 4 " 17 1/2 × 34 1/2 " = 6 1/2 "

Megtanulása költségmentes. Portó és pakolás 60 kr.

Képes árjegyzék ingyen.

Schuster C. A. harmoniumkészítő Graslitz Cseh-
ország.Utánvétel mellett küld — Visszacserélés elfogadtatik
összeköttetés ismételdókkal kerestetik.

Az általános ismert, jó birnévnek örvendő s több oldalilag kitüntetett sósbor-
szész készítményem — kelendőségénél fogva — sok utánzásnak lévén az utóbbi
időben kitéve, elhatároztam, hogy azokon czímjegyeimet módosítom s arra kék
nyomatba saját házam külső alakját veszem föl, bejegyeztetvén azt egyszersmind
védjegyként a budapesti iparkamaránál.

SÓSBORSZESZ

gyors enyhítést eszközöl; csúszos szagatás, fagyás, fog- és fejfájdalmak, szem-
gyengeség, bémulások, zsugorok stb. ellen, de különösen a bedörzsölés kenő gyuró
gyógymódnál (massage) igen jó hatásúnak bizonyult. Fogtisztítószérül is igen
ajánlható, a mennyiben a fogak fényét elősegíti, a foghúst erősíti és a száj szagtalan
ízt nyer a szesz elpárolgása után, valamint ajánlatos szer fejmosásra is, a fejidegek
erősítésére, a fejkorpaképződés megakadályozására és annak megszüntetésére.

Ára egy nagy üveggel 90 kr., egy kisebb üveggel 45 kr.

Brázay Kálmán.

Budapest, IV. Muzeumkörút 23. szám.

Kapható Gyulafehérvárt: Fröhlich Gyula, Holstein Sámuel, Jakabffy Albert, Mihályes Zsigmond, Misselbacher J. B.,
Nagy József, gyógyszer. Salmen F., Szentgyörgyi M. gyógyszer.

Agrár takarékpénztár részvénytár- saság

MAROSVÁSÁRHELYT

Befizetett alaptőke: egy millió korona.

a) Pénbetéteket vesz át naptól-napig vagyis a betét napjától a
kivét napjáig való kamatoztatás mellett és azokat rendszerint mindig
felmondás nélkül fizeti vissza.

A betét kamat 1897. január 1-től 4 1/2%-ban állapittatik meg.

b) Váltókat leszámítol és viszleszámítol.

c) Jelzálog kölcsönöket nyujt földbirtokra.

Az összes kölcsönök igen mérsékelt kamat és kedvező vissza-
fizetési feltételek mellett nyujtatnak.

Nyomatott Papp Gy. Gyulafehérvárt.